



۱۶

تقابل تاریخ و مدرنیته در خرم‌آباد

نشریات علمی در مسیر دگردیسی

۱۴و۱۵

تاربال‌های نفتی مهمان دوباره سواحل قشم



۱۶

زندگی

یکشنبه ۱۹ آبان ۱۳۹۸؛ شماره ۵۵۲۰



info@amejamdaily.ir

روابط عمومی: ۲۲۲۶۱۴۷

بازنشسته- حقوق

پازوکی از تهران:

دولت محترم وعده‌های بسیار زیادی راجع به حمایت و همسان‌سازی حقوق بازنشستگان داد، ولی هیچ‌یک از این وعده‌ها عملی نشد.

کارت- ملی

بلقار از تهران:

چاپ کنید و مناره حضرت امام(رضاع) روی کارت‌های ملی جدید بسیار زیباست و از مسؤولان این طرح تشکر و قدردانی می‌کنم.

حساب-انساند

سبزعلیها از تهران:

بانک ملی مبلغ ۸۰ هزار تومان از حساب بنده را مسدود کرده و وقتی به بانک مراجعه کردم مسؤولان بانک جواب‌هایی بی پایه و اساس راجع به درخواست ثبت‌احوال دادند. امیدوارم هر چه زودتر این مشکلات برطرف شود.

گیت-دیواری

قربانی از تهران:

ایستگاه متروی نیروی هوایی در خط ۴، با توجه به تعداد زیاد مسافران نیاز به نصب گیت‌های خروجی الکترونیکی دیواری دارد و از مسؤولان مترو درخواست پیگیری و انجام این درخواست را دارم.

دست-فروش

حسینی از جوادیه:

ماه‌هاست در بیست‌متری جوادیه وضعیت دستفروشی به‌گونه‌ای است که امکان عبور و مرور معمولی مردم هم وجود ندارد. وضعیت بد معیشتی هم باعث شده مردم باوجود ایجاد مشکلات از سوی دستفروشان اعتراض تند به آنها نداشته‌باشند اما به‌نظر می‌رسد ساماندهی دستفروشان مسأله‌ای است که باید فکری به حال آن شود.

تکدی‌گری

آزاد از تهران:

تکدی گری آن هم به صورت خانوادگی در محله قیطریه، امنیت و آسایش خانواده‌های ساکن این منطقه را گرفته است.

جوابیه

در پی درج پیامی با عنوان «اتوبوس‌های شهرک شهید باقری-متروی ارم سبز» سرپرست روابط عمومی سازمان اتوبوسرانی شهرداری تهران با ارسال نمایی اعلام کرد: تعداد ناوگان شاغل در خط موصوف بر اساس میزان تقاضای سفر برنامه‌ریزی شده است. بنابراین با توجه به پایین بودن تقاضای سفر، سرفاصله خط از ۲۰ دقیقه به ۲۵ دقیقه افزایش یافته است.



در ایران حدود ۵۰ گونه پرنده در ۳۰ راسته و ۷۸ خانواده شناسایی شده است



مهم‌ترین بخش هم این‌که به راهنماها آموزش داده شود. او معتقد است که اگر کشور بخواهد که در زمینه پرندنگری پیشرفت داشته باشد، باید دید حرفه‌ای هم به این حوزه شکل بگیرد و چه مهم‌تر از این‌که به راهنماهای تور آموزش داده شود.

پرندنگری و دامگاه‌داری

شاید یکی از تأثیرات مهم در توسعه پرندنگری، کاهش دامگاه‌داری یا کاهش شکار غیرمجاز باشد. اما در کشورمان بی‌توجهی به این مهم باعث شده که دامگاه‌داری افزایش پیدا کند. هاشمی معتقد است چون زیرساخت‌های توسعه پرندنگری در ایران، آماده نیست، این اتفاق نیفتاده و برای گردشگری که برای پرندنگری به منطقه حفاظت شده می‌رود، مشکلاتی وجود دارد. هاشمی تأکید می‌کند: «هر سال هنگام مهاجرت پرندگان به کشورمان تعداد زیادی پرنده شکار می‌شود. نهاد مجری، نمی‌خواهد یا ناتوان است و نمی‌تواند جلوی شکار غیرقانونی را بگیرد.»

نهادهای مردمی در پرندنگری خوب فعالیت می‌کند، اینها اما همه در حالی است که دولت در این زمینه کارهای موثری انجام نداده است. در حالی که می‌توان قوانین و ضوابط را تنظیم کرد و جلوی شکار بی‌رویه را گرفت.

در فصل مهاجرت، صدای شلیک گلوله، سکوت مناطق پرندنگری را می‌شکند در حالی که نباید این اتفاق بیفتد. در کشورهای دیگر هم شکار وجود دارد اما همه چیز قانونمند است. عاشوری هم معتقد است: «هرچه صنعت پرندنگری پیشرفت کند، شکار پرندگان کاهش پیدا می‌کند. تالاب‌ها بهتر حفاظت می‌شوند و همه اینها به حفاظت از محیط‌زیست منجر می‌شود.»

هاشمی دلیل شکار بی‌رویه در ایران و تأثیر منفی آن در پرندنگری را ناتوانی در معرفی پرندنگری در کشور می‌داند. با وجود این که سایت‌های پرندنگری خوبی در کشور وجود دارد، اما حقیقت این است که برای پرندنگری تعریف درستی ارائه نشده و بسیاری از گروه‌هایی که در این حوزه کار می‌کنند، هدف مشخصی ندارند.

لازم به یادآوری است زمانی این مشکلات بر طرف می‌شود که وزارت میراث فرهنگی و گردشگری و سازمان حفاظت محیط زیست بایکدیگر تعامل کنند.

هاشمی توضیح می‌دهد: «در ایران پرندنگری شبیه به اقیانوسی است که فقط به عمق یک میلی‌متری آن توجه می‌شود. اگر به پرندنگری به معنی واقعی توجه شود، در زمینه شکار بی‌رویه و توانمند کردن جوامع محلی نیز می‌توان تأثیرگذار بود.» شکار غیرمجاز باعث می‌شود که شانس توریستی که سختی سفر را به جان خریده تا پرندۀ ای را تماشا کند، کاهش یابد.

گردشگری هم یک روز برای پرندنگری تعریف کرده است. اینها می‌تواند به پرندنگری آسیب برساند.» از نظر عباس عاشوری، پرندۀ شناس اما برای پرندنگری باید کارهای دیگری هم انجام داد. با وجود این که این پرندۀ شناس معتقد است که در سال‌های اخیر، پرندنگری پیشرفت‌های خوبی داشته و اتفاقاً سایت‌های خوبی هم برای برگزاری تورهای پرندنگری وجود دارد، اما باید کارهای دیگری هم برای پرندنگری در کشور انجام شود.

عاشوری در این باره می‌گوید: «این اطلاع‌رسانی و ترویج سبک رفتاری مناسب برای پرندنگری است که باعث می‌شود در این حوزه پیشرفت داشته باشیم.»

به جز اینها او معتقد است که راهنماهایی که برگزارکننده پرندنگری هستند، باید مجوز دریافت کنند و آمار دقیقی از آنها وجود داشته باشد و

هر سال با شروع مهاجرت پرندگان به شمال و جنوب کشور، خبرهای ناگواری تیترو روزنامه‌ها می‌شود، شکار پرندگان مهاجر با تورهای هواپیما ناگوار است که چهره نامناسبی از کشورمان را به نمایش می‌گذارد، اما برای رفع این مسأله تاکنون اقدام اساسی انجام نشده و بیشتر مدیران به وعده بسنده کرده‌اند. این درحالی است که می‌توان با فراهم کردن زیرساخت‌های لازم و آموزش جوامع محلی، پرندنگری را جایگزین دامگاه‌داری کرد و برای نجات جان پرندگان مهاجر چاره‌ای اندیشید. در این گزارش عباس عاشوری، پرندۀ شناس و پژوهشگر و علی‌رضا هاشمی، پرندۀ نگر و کارشناس محیط‌زیست از چند و چون جایگزینی پرندنگری با دامگاه‌داری می‌گویند.

مدتی است که تورهای پرندنگری در اوایل پاییز، زمستان و بهار و در بسیاری از مناطق کشور، از شمال، جنوب، شرق و غرب برگزار می‌شود، با وجود رواج تورهای پرندنگری، کارهای زیادی برای رونق این شاخه از گردشگری می‌توان انجام داد.

علیرضا هاشمی با اشاره به اقبال ده ساله‌ای که نسبت به تورهای پرندنگری به وجود آمده است، استقبال از تورهای پرندنگری را خوب عنوان می‌کند. با این حال اما او معتقد است که در مقایسه با کشورهای دیگر در شرایط خوبی نیستیم: «حقیقت این است که در زمینه پرندنگری، سلیقه‌ای برخورد می‌شود. اگر بخواهیم به پرندنگری نگاه صنعتی داشته باشیم، باید پیشرفت کنیم و نمونه‌های جهانی را الگو قرار دهیم. باید قواعد و قوانینی در پرندنگری برای کشور خودمان تعریف کنیم.» همه اینها یعنی این که سایت‌های پرندنگری باید حفاظت شود.

روزی که ملی نیست

شاید بتوان به جذب علاقه‌مندان به پرندنگری، بالید، این اما دلیل نمی‌شود که از بخش دولتی غافل بمانیم. از نظر هاشمی، بخش دولتی در این حوزه، خوب عمل نمی‌کند. متولی پرندنگری در ایران، وزارت میراث فرهنگی و گردشگری است و این نهاد هم برای برنامه‌ریزی، توسعه، گسترش و برگزاری سمینارها تلاش می‌کند.

در این میان اما دغدغه محیط‌زیستی هم وجود دارد که مربوط به سازمان محیط‌زیست است و همه اینها دودستگی ایجاد می‌کند. هاشمی می‌گوید: «یک نمونه کوچک این است که ما روز جهانی پرندنگری داریم. در همه جای دنیا، ۲۱ اردیبهشت را روز پرندنگری نامیده‌اند.» اینها همه در حالی است که در ایران، ۲۰ مهر، ۲۱ اردیبهشت و حتی روزهای ابتدایی آذرماه روز پرندنگری هستند.

روزهای دیگری هم وجود دارد و تا زمانی که یک روز مشخص برای روز ملی پرندنگری در نظر گرفته نشود، بسیاری از اتفاق‌های مهم توسعه پرندنگری قابل انجام نیستند. اگر یک روز ملی به عنوان پرندنگری وجود داشته باشد، می‌توان شعار روز تعریف کرد.

زندگی+

گردشگر خارجی در خطر انقراض

چهار فصل بودن ایران، وجود تالاب‌ها و جنگل‌های باستانی و نیز گونه‌های گیاهی فراوان باعث می‌شود ایران منطقه مناسبی برای مهاجرت پرندگان باشد و همین تنوع زیست را در کشور افزایش می‌دهد. همه این فرصت‌ها می‌تواند به رونق پرندنگری در ایران بینجامد. نزدیک به ۵۵۰ گونه پرندۀ مهاجر و بومی در کشور وجود دارند. در این میان بیشتر از صد سایت پرندنگری نیز در فعال است.

بیش از ۲۰ تالاب بین‌المللی هم ثبت شده‌اند که فضای مناسبی هم برای پرندنگری هستند. در کنار تالاب‌ها هم پارک‌های بسیار غنی وجود دارد. اینها همه در حالی است که در سال حدود ۱۵ تا ۲۰ تور پرندنگری برگزار می‌شود، اما سوالی که باید به آن پاسخ داد این است که توسعه پرندنگری چقدر در جذب گردشگری خارجی موثر است. هاشمی در این باره می‌گوید: «جز چند گونه پرندۀ که خاص ایران است، مانند زاغ بور، شاید نمونه دیگری که برای گردشگر خارجی جذابیت دارد در کشورمان وجود نداشته باشد.» او البته می‌گوید که ایران، قابلیت‌های خیلی زیادی دارد و در صورتی که قوانین و مقررات حفاظتی و گردشگری در کشور تنظیم شود، ایران می‌تواند به مکان مناسبی برای پرندنگری در جهان تبدیل شود.

نظر عاشوری درباره جذب گردشگران خارجی به ایران متفاوت است. او با اشاره به محدودیت‌هایی مانند تحریم، برای ورود به ایران یا تبلیغات منفی که درباره ایران انجام می‌شود، مانع دیگری برای ورود به ایران نمی‌شناسد. جذب گردشگر خارجی به ایران، جنبه‌های دیگری هم دارد. جنبه‌هایی که می‌تواند به نکته مثبتی برای جذب گردشگر تبدیل شود. موضوع اینجاست که پرندنگرهای جهانی به دنبال این هستند که رکوردهای پرندنگری خود را افزایش دهند. پس طبیعی است برای این که پرندۀ های بیشتری را به لیست خود بیفزایند، به ایران سفر کنند. حدود ۹۶۴۸ نوع پرندۀ در جهان شناسایی شده است.

پرندنگرهایی هستند که تلاش دارند عضو باشگاه ۹۰۰۰ تایی شوند؛ پرندۀ نگرهایی که حدود ۹۰۰۰ پرندۀ را دیده‌اند و ایران هم مکان مناسبی برای آنهاست تا گونه‌های خاص پرندۀ ای را ببینند و به لیست‌شان اضافه کنند. عاشوری به نکته مهم دیگری نیز اشاره می‌کند. او می‌گوید: «نکنه اینجاست که بخش دولتی به این مهم توجه نمی‌کند. ما امروز از اتریش، فنلاند، جنوب شرق آسیا و آفریقا، گردشگر داریم. گفته می‌شود که پرندنگری حتی پردرآمدترین شاخه بوم‌گردی است. برای پرندنگری در ایران باید هدف‌گذاری شود. همکاری و هماهنگی ارگان‌ها باید به حد مطلوب برسد. با تسهیل در ورود، با تربیت راهنماهای مجرب و با معرفی پرندۀ های خاص ایرانی، می‌توان صنعت پرندنگری در ایران را رونق داد.